

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ-CULTURALĂ
ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

APARE DUMINECA
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. EMINESCU 18

DIRECTOR:

Icon. Stavr. Dr. GH. CIUHANU

ABONAMENTE:

Pentru 1 an . . . lei 300
Pentru 6 luni . . . lei 150

Inălțarea Măriei-Sale Mihai, Mare-Doevod de Alba-Iulia, la gradul de sublocotenent

— Pilduitor Cuvânt Regal despre Datorie —

Iubitul meu Mihai,

Astăzi, prin incorporarea Ta în acest vi-teaz batalion al Vânătorilor de munte, îndepli-nești un act, care este strâns legat de tradiția Casei Noastre Domnitoare. Strămoșii Noștri, au crezut, —și bine au crezut—că, le-gând din adolescență, pe fiii lor cu oastea lor, încheagă prima și, poate, cea mai tra-nică legătură între Ei și na-țiune.

Oastea este în stat orga-nismul care, deși însemnează o elită, constituie totuși cea mai desăvârșită școală de egalitate. Nu de unde ai por-ni înseamnă ceva, ci unde, prin meritele Tale și râvna Te, ai ajuns.

Chiar dela crislelniță ai fost sortit să fii al Armatei, căci, pe lângă nașii de sânge regesc, i-ai avut și pe acești falnici soldați ai trupelor de munte, cari din leagăn Te-au iubit și Ți au stat de pază.

Imbrăcând în această clipă solemnă haină de ofițer, după ce cu silință și dragoste ai in-ceput să-Ți însușești învățămintele ostășești, îmbraci nu o hlamidă sărbătorească, ci o zea a credinței și a datoriei.

Până astăzi ai fost un copil, — de acum înainte, pășești, cu pași repezi, în viața de bărbat.

Cel Atot-Puternic a voit să fii însemnat pentru o înaltă și frumoasă misiune, una care cuprinde mai multe îndatoriri decât drepturi, dar care cuprinde totuși acel drept suprem, de a face tot ce-Ți stă în pu-tință pentru binele și propăși-rea țării și poporului Tău.

Intri în oștirea României, nu ca o cinste făcută ei, ci ca o cinste făcută Ție, cin-ste de care, în fiecare clipă a vieții trebuie să te arăți demn.

Oștirea este una din ma-rile școli ale națiunii și ace-tei școli a tuturor fiilor țării Te încredințez astăzi cu dra-goste și încredere. Pentru unul a cărui menire va fi de a cârmui oamenii, nu există o școală, mai înaltă și mai pilduitoare decât a- ceea în care intri.

Din prima clipă, tei cea mai strânsă legătură cu oa-menii din toate straturile so-cietății, pe care trebuie să-i înveți meseria lor de ostași, pe ei trebuie să-i conduci și trebuie să știi să le câștigi asculta-rea și încrederea.

Cariera de ofițer este un apostolat, semă-nat de greutăți și de sacrificii pe care nu le poți învinge decât prin înalte virtuți sufletești. A fi ostaș înseamnă a sluji și a sluji este

suprema datorie a oricărui cetățean convins de datoria lui către Patrie și Stat.

Tu, mai mult ca oricare altul dintre camarazii Tăi, trebuie să înveți, că a sluji este datoria Ta cea de frunte și să nu uiți niciodată lozinca, ce de veacuri este în Familia Noastră: Să fii primul Slujitor al Țării.

Ca Rege și ca părinte, dragostea Mea și grija Mea, Te vor însoți întotdeauna.

Arată-Te demn de haina ce o porți și să fii pildă de credință prin jurământul ce l-ai depus astăzi, în fața lui Dumnezeu, pe drapel, simbol al patriei.

Cuvântarea Prea Sfinției Sale Părintelui episcop Andrei*)

Lubiți meseriași și muncitori români!

Având o sfințire de biserică, nu pot participa la frumoasa Voastră serbare de astăzi, pentru a Vă arăta dragostea și prețuirea ce V-o port. Eu nu înțeleg să Vă fiu numai un președinte de onoare, cu numele, ci doresc a Vă sta în ajutor cu sfatul și cu fapta, în toate acțiunile Voastre cele bune.

Lubiți Mei! Eu văd în orice muncă cinstită, iar în muncitor o asemănare cu Dumnezeu-Creatorul. Muncitorul pune totdeauna în opera sa o parte din ființa lui. Frumusețea operei oglindește frumusețea lăuntrică a muncitorului. Toate calitățile sau defectele sufletestii ale acestuia sunt vădite în opera sa. Ochiul ager poate judeca cele nevăzute ale cuiva, după cele văzute.

În țara lui cea nouă, muncitorul român trebuie să aibă un ideal, și acesta nu poate fi altul, decât acela de a întrece prin calitatea muncii sale trecutul, întocmai precum calitatea lui de stăpânitor de azi întrece calitatea de sclav de ieri.

Este o defăimare să se spună despre noi Români, că n'am avea darul stăruinței și a superiorității în muncă.

Noi, cari o mie de ani ne-am călît în școala răbdării, a suferinței și a așteptării, să nu avem stăruința?

Sau calitatea muncii noastre să nu poată fi superioară? Noi, cari suntem fiii celui mai artistic popor din lume, care cu poezia, muzica și cu arta populară stoarcem admirația lumii, să nu fim în stare a crea, din străfundul acestui suflet înzestrat cu cea mai bună și mai frumoasă muncă?

*) Din prilejul sfințirii steagului meseriașilor și muncitorilor români, săvârșită în Arad, Duminică în 24 Oct., încredințat fiind cu săvârșirea aceluia act C. Sa Păr. Florea Coțreanu din loc.

Pe pământul României-nouă se propovăduiește steagul evangheliei a muncii. Fiecare meseriaș și muncitor român să-și facă o datorie de onoare de a pune în această luptă tot ce are mai ales în sine.

Munca se devalvează când nu mai e privită ca o creațiune și o pasiune nobilă, ci ca un mijoc de îmbogățire. Sudoarea nu se poate răspumpăra cu aur. Numai mulțumirea sufletească, ce și-o dă munca cinstită, este aurul cel adevărat ce aduce fericirea.

Dorim țării o clasă muncitoare, de pildă, de cinste, de omenie — cuvânt caracteristic limbei noastre — și, prin aceste însușiri, fericită.

Așa va străluci, în lume, munca românească!

Lubiți meseriași și muncitori,

Steagul e semnul unui crez, ce se înalță deasupra celor trecătoare. Simbol văzut al unui ideal nevăzut.

Înțelesul lui este acesta: Unitate în gândire, solidaritate în făptuire.

Crezul Vostru să se inspire totdeauna din brazdă țării; inima Voastră să bată alături de inima Neamului.

Să fiți Români și creștini. Precum sângele Vă dă unitatea limbii, simțirii și gândirii, așa și credința creștină Vă va îndruma idealul spre culmi, ferindu-l de stânci și păstrându-l mereu curat.

Trăiască Muncitorimea română, aceasta șiră a spinării Neamului! Binecuvântată să fie munca ei și fericit să fie viitorul ei!

Dumnezeu să pogoare binecuvântarea Sa asupra steagului Vostru!

Congresele religioase mondiale din Anglia

de prof. Vintilă Popescu

IV.

Săptămâna doua.

Cu ziua de 19 Iulie intrăm în a doua săptămână a congresului din Oxford, care formează a doua etapă — și ultima — a discuțiilor în ședințe plene. Rezultatul discuțiilor din secțiuni este pus acum în dezbateri publică și investit cu votul general al congresului.

Rapoartele secțiunilor nefiind gata, prima zi din aceasta săptămână a fost dedicată votării unei adrese către Biserica protestantă germană și discuțiilor preoțului de alcătuire a unui consiliu mondial al Bisericilor.

În adresa către Biserica germană se exprima regretul pentru absența delegației ei, cu atât mai mult cu cât protestanții germani au fost dela început alături de ideile și directiva acestei conferințe, la care au adus contribuțiuni valoroase prin cei mai renumiți teologi ai lor. Congresul ia parte la suferința lor și-i asigură, că vor sta alături de ei pentru dobândirea libertății Bisericii lui Hristos. Se mai hotărăște, ca o

delegație a congresului să îmâneze această adresă Bisericii germane.

Propunerea creerii unui Consiliu universal al Bisericilor a fost susținută de arhiepiscopul de York, Dr. Temple, în sensul ca cele două mișcări: aceea a Creștinismului practic și aceea a Creștinismului teoretic să fie însumate într'un Consiliu Universal al Bisericilor. În discuția ce s'a angajat asupra acestei chestiuni, membrii congresului au arătat, că ei nu se pot pronunța, în numele bisericilor respective, asupra acestei idei, deoarece mandatul tuturor membrilor se referă numai la discutarea subiectelor anunțate și puse în ordinea de zi a Congresului din Oxford. Totuși, problema va fi considerată cu toată atențiunea de către fiecare delegație sau grupă și supusă deliberării Bisericilor respective. Propunătorii, cari au lansat prin surprindere ideea Consiliului Universal, s'au mulțumit cu declarațiunile curtenitoare ale delegațiilor.

Iată acum rezumatul rapoartelor secțiunilor.

Secțiunea I.

Biserica și Națiunea.

Biserica creștină se găsește astăzi în mijlocul unei lumi împărțite și desunită. Bazele tradiționale ale vieții comune sunt clătinate. Confuziunea și desorganizarea sunt, în oarecare măsură, universale. Desorganizarea socială se reflectează în viața individuală prin suferință, și un gând de nevrednicia existenței.

Desorganizarea societății are o singură cauză: s'a încercat să se organizeze viața umană pe o bază umanistică, fără să se fie seamă de Voința și Puterea Divină. Oamenii s'au îndepărtat de Dumnezeu, în păcat. Chemarea la pocăință este prima noastră datorie. În Dumnezeu este secretul adevăratei comunități, iar în Hristos revelația lui Dumnezeu. Aceasta este mesajul Bisericii. Dar, înainte de a chema lumea la Dumnezeu, Biserica¹⁾ trebuie să-și întoarcă privirile asupra sa însăși, căci viața ei este adânc infectată de boalele vieții lumești: ea trebuie să-și mărturisească păcatul și să se curețe.

În viața de toate zilele, creștinul trebuie să se supuc chemării lui Dumnezeu, însă greutățile se nasc prin faptul, că viața lui este împletită cu coloraturi familiare, sociale, naționale etc., cari sunt de fapt un dar al lui Dumnezeu, însă infectate de păcat.

Trei probleme cer o atențiune deosebită:

a) Biserica și Națiunea.

Creștinul trebuie să accepte și să se bucure de faptul, că Dumnezeu a aranjat oamenii în diferite rase, popoare și națiuni, cu diferite obiceiuri și feluri de viață. Legăturile de sânge, pământ, tradiție, cultură și ideal, care constituiesc o națiune sunt dela natură foarte puternice. Ele sunt date de Dumnezeu, care creează viața individuală, în—și prin viața unei anumite națiuni.

Așadar, cea dintâi chemare de loialitate și serviciu a Bisericii și credinciosului este către națiunea în care Dumnezeu l-a așezat. Dragostea creștinului față de națiunea sa trebuie să facă parte din grațitudinea lui față de Dumnezeu, pentru darurile, pe cari el le are prin națiunea în care s'a născut. Fiecare biserică trebuie să accepte locul său în sânul națiunii și să-și re-unoască responsabilitatea, de a predica tu-

turor membrilor națiunii evanghelia și de a-i înălța sufletește.

Pe de altă parte, însă, trebuie accentuat cu toată puterea că, după cum cu celelalte daruri divine, tot așa și cu darul națiunii, omul a facut abuz și-a căzut în păcat. Exagerarea greșită a naționalismului, care să ducă la ura altor națiuni, sau care să nu respecte și să nu aprecieze darurile altor popoare, este un păcat. Biserica trebuie să ia seama, ca aceste rele să nu intre și în viața ei. Ea trebuie să predice cuvântul lui Dumnezeu, Tatăl tuturor.

b) Biserica și Rasele.

Existența raselor de diferite culori dă infinite posibilități pentru îmbogățirea vieții umane. Toate rasele umane sunt create de Dumnezeu, ca să aducă fiecare contribuția ei distinctivă la preamărirea Lui în lume.

Aici păcatul omului se manifestă în mândria de rasă, ura de rasă, persecuțiunile și exploatările altor rase. Biserica este chemată să se opue tuturor acestor tendințe, pe față și fără echivoc, arătând adevărata comuniune dintre oameni, așa cum o dorește Dumnezeu. Evanghelia trebuie predicată tuturor oamenilor, și deci în Biserica lui Hristos pot fi primiți oamenii, de ori ce rasă ar fi ei. În spiritul Creștinismului nu se găsește nici-un loc pentru ura de rasă. „Nu este nici iudeu și nici Grec, sclav sau liber, căci voi toți sunteți una în Hristos“. O Biserică, în care este permisă deosebirea de rasă, neagă însăși Evanghelia, pe care e chemată a o propovadui.

c) Biserica și viața de toate zilele.

Astăzi este o imperioasă chemare a Bisericii, de a restabili legături apropiate cu viața comună a poporului, în mijlocul căruia este chemată să iuczeze. Cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie să fie numai predicat, ci trăit. Astăzi lumea critică mai mult Biserica decât Creștinismul, și aceasta se datorește în mare parte faptului, că Biserica a pierdut contactul cu activitatea de toate zilele și cu problemele, cari umplu viața omului. Omului din afară, Biserica îi apare ca o societate de oameni interesați într'o activitate de specialitate, care nu are nevoie și are interesul tuturor. Oamenii nu mai văd necesitatea legăturii dintre Morală și Evanghelia lui Hristos. Pentru această situație, în care se află, Biserica nu poate fi blamată cu totul, deoarece multe din sferele de activitate, în care ea a avut rolul principal, au fost luate de Stat, pentru sine. Însă aceste schimbări trebuie să facă Biserica a căuta terenuri și mijloace nouă pentru salvarea vieții comune.

Membrii Bisericii trebuie să realizeze o unitate, bazată pe învățătura creștină. Biserica trebuie să-și arate interesul său în toate ramurile de activitate omenească, ca să întărească Voința lui Dumnezeu în inima fiilor ei.

Dar pedeeasupra tuturor, bisericile creștine din toate țările trebuie să creeze între ele o solidaritate, mai tare decât toate deosebirile cari împart pe oameni. Așa se arată clar lumii, în haosul în care se află, că Pacea și Buna învoire vin numai dela Acela, Care atât de mult a iubit lumea, încât Și-a dat pe Unicul său Fiu pentru răscumpărarea ei.

¹⁾ Noi nu înțelegem aci instituția Bisericii, ci elementul uman care o compune.

Prea Sfinția Sa Episcopul Policarp al Americii la noi

Încă în vară amintisem, că P. Sf. Sa a întors, pentru o vreme, în țară, spre a aranja unele chestiuni de ale Bisericii fraților din America. De atunci, a luat contact repetit cu St. Sinod, cu Guvernul țării și cu alți factori, cărora li-a făcut împărtășiri despre starea vieții religioase și românești a fraților din țara de peste Mare.

În privința aceasta, sunt caracteristice de altfel „Actele și desbaterile” celui de al cincilea congres bisericesc al Românilor ortodocși din America, din anul 1936, — cuprinzând informații din cari am semnalat și noi câteva, de pe urma revistei „Solia” a episcopiei noastre din America (Ocasional, nădăjduim să mai putem reveni, spicuiind și alte informații).

În zilele din urmă numai, P. Sf. Sa a venit și la Arad, găzduind la Prea Sfințitul nostru episcop și luând contactul cu cunoștiiile din loc și din Timișoara. Cu acest prilej am avut, cu toții, bună ocazie de a afla multe din străduințele și chiar și din realizările P. Sf. Sale și ale colaboratorilor Săi de peste Ocean, ca și despre viața fraților din America.

Ni-a împărtășit, între altele, interesul ce-l arată chiar și unele autorități americane, față de Episcopul și episcopia noastră misionară din America.

În contrast cu acest interes vădit, s'au găsit însă chiar între Români d'acolo, unele elemente, cari vedeau în existența episcopiei de acolo un factor de stingherirea socotelilor lor a parte. De aci — zarvă, care, însă, a început să dispară, pe măsura intervențiilor lămuritoare, uneori și prin coloanele „Soliei”, din partea Episcopului însuși, și pe măsura ce s'a trezit conștiința înșiși credincioșilor noștri d'acolo.

Uneltimea, ce se ridică împotriva episcopiei misionare, pusă sub ascultarea mitropolitului-patriarh dela București, urmărea gândul de a nimici această legătură, cece ar fi avut de urmărire ruperea legăturilor sufletești și culturale dintre frații din patria mamă și dintre cei de peste Ocean, și împingerea fraților din America spre lăpădarea succesivă de neamul lor. Trimiterea unui episcop propriu la America, însă a intervenit în ceas potrivit, iar experiențele de viață ale P. Sf. Sale s'au afirmat și acolo bine, în folosul străngerii legăturilor sufletești dintre frații așa de îndepărtați deolaltă.

P. Sf. Sa ne facea pomenirea de grija Sa mare, pe care o pune pe cultivarea legăturilor cu tineretul, precum și despre străduințele, încununate cu rezultate frumoase, de a desvolta începuturile de organizații ale femeilor române din America. În aceste privințe, a ajuns și la rezultate frumoase, întrucât tineretului din multe locuri, cu cari a putut avea contact în multele sale drumuri din curs de doi ani, li-a putut sporii cultul pentru tradițiile și portul românesc și de a intensifica viața socială românească acolo. Mai mult chiar, a reușit în unele cazuri, ca desbinări provocate de sensibilități politice sau de altă natură, ale bărbajilor, să le stingă prin străduințe de ale femeilor, pe care le-a ambiționat la lucru și prin felurite mijlocii (producții, petreceri, loterii etc.), să sporească și avutul bisericilor.

Ni-a pomenit și despre răvna colaboratorilor săi preoșii din America, precum și despre dragostea și încrederea, cu cari poporul însuși, când nu e rău suges-

tional, se apropie de așezământul episcopiei, ca și de persoana episcopului.

Firește, până să se ajungă la rezultate ideale, se cere timp mai îndelung de muncă mai stăruitoare, dar și ajutorarea efectivă a acestor străduinți, — în care privință, însă, P. Sf. Sa nu a obținut încă toate necesarele asigurări și mijloace.

Începutul reorganizarea vieții bisericești și activității culturale românești în America, fără îndoială, este bine făcut. Și avem toată nădejdea, că și Taramamă își va cunoaște datorita de a veni într'ajutor, cu cele necesare. În sprijinul episcopiei din America. Tot așa nădăjduim mult și dela răvna ca și dela priceperea P. Sf. Sale, care, luându-și „rămas bun” dela arădani, a plecat Mercuri după masă, spre Ardeal, pentru a se aranja de întoarcerea la datorie, în primele zile din luna viitoare.

Credem, că cele mai de sus se cuvenea să le cunoască și cetitorii noștri.

Un prefect model ¹⁾

— Circulara prefecturei județului Brăila —

„Dați Cezarului cele ce sunt ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu”.

(Matei XXII-21)

Oicare autoritate lumească își trage puterea dela Dumnezeu, căci după cum zice dumnezeescul apostol Pavel: „nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu; și stăpânirile cari sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite”. Toți suntem, prin urmărire, cece suntem prin orânduiala dumnezeiască.

Deaceea se cuvinea ca autoritatea să-și cinstească locul pe care-l ocupă, prin viața curată și plăcută lui Dumnezeu, trebuind să fie exemplu, întru toate cele bune, cetățenilor pe care îi conduce. Să fie întotdeauna întâi la fapta bună și frumoasă.

Mersul la Sfânta Biserică în zile de duminici și sărbători, pentruca acolo cu genunchi plecați și inimi zdrobite și pline de pietate să ascultăm și să ne pătrundem de „Cuvântul lui Dumnezeu”, constituie pentru fiecare cetățean o înalta datorie morală și cu atât mai mult pentru autorități, cari trebuiesc să contribuie, prin toate mijloacele, pentru buna îndrumare a celor peste care sunt rânduiți.

Deaceea dăm în grijă tuturor autorităților comunale: primari, jandarmi, perceptori, agenți sanitari, funcționari de orice fel, ca atât ei cât și familiile lor, să la parte, absolut regulat, la serviciul divin din duminici și sărbători, aceasta fiind pentru fiecare o datorie de prim ordin în îndeplinirea atribuțiilor cu care este însărcinat.

Tot pentru educația religioasă a cetățenilor mai dispunem, ca în fiecare local de primărie să se afle icoană și candelă. Candelă va fi aprinsă întotdeauna când sunt momente mai de seamă în cancelaria primăriei: consilii comunale, oficierea unei cununii etc.

În inspecțiile ce vom face, atât noi cât și organele subalterne, vom ține seamă de îndeplinirea acestor dispoziții, cari se pun în aplicare imediat.

Prefect, (ss) Matei V. Sassu

¹⁾ Reproducere din „Buletinul episcopiei Buzăului, No. 19/1937.

Despre ce să predicăm ?

7 Noemvrie, Dumineca 24 după Rusalii. În evanghelia dela Luca a Duminecii de azi, afară de învierea ficei lui Iair, se face pomenire și de minunata vindecare a femeii ce suferea de 12 ani de o boală ascunsă

Pornind dela cuvintele Mântuitorului: „**Indrăznește fiică, credința ta te a mântuit**”, vom arăta că credința care mântuiește este una singură: **Credința în Iisus Hristos.**

Dupăcum lumina electrică i-și vine în casă prin firul ce te leagă de uzină, tot așa lumina divină în sufletul tău vine prin firul credinții, care te leagă cu Hristos, izvorul lumini. Această credință a mântuit pe femeie, pentru că a adus-o în legătură cu acela, care singur poate mântui. Același fir al credinții l-a adus și pe Iair în fața Mântuitorului.

Credința mântuitoare trebuie să cuprindă în sine trei lucruri: cunoștință, adevăr și încredere.

Pentru a crede un lucru, trebuie mai întâi să-l cunoști, să auzi despre el. (Romani 10, 4-17)

Invață dar — iubite creștine — a cunoaște pe Dumnezeu din cuvântul Evangheliei Sale, pe care îl auzi în sf. Biserică. Cunoștința este începutul credinții.

După aceasta urmează adevărul. Să te încredințezi, că cece ai auzit și cunoști despre Hristos D-I, este adevărat.

Aceasta vei ajunge-o prin cunoașterea temeinică a scripturilor, căci ele cuprind cuvântul lui Dumnezeu, adevărul celor descoperite nouă dela Tatăl.

Incredințarea despre adevărul lucrurilor, te va face apoi să ai încredere absolută în Mântuitorul Hristos, punându-ți în El toată nădejdea mântuirii tale.

Această încredere a cerut-o Iisus și lui Iair când a zis: „Nu te teme, crede numai și se va mântui fiica ta”. Aceasta este credința care mântuie. Ai tu iubite creștine această credință ?

8 Noemvrie. Sărbătoarea sf. Arhangheli Mihail și Gavriil. Din prilejul acestui praznic, se va vorbi despre lumea îngerilor, pe baza descoperirilor Dumnezești și a descrierilor acelor de Dumnezeu înțelepți oameni, împreună vorbitori cu îngerii.

Arhangheli sunt îngerii cei dintâi și cei mai însemnați. Nici în ceruri nu există egalitatea care unii — cu o desăvârșită nepricepere — o caută pe pământ. Acolo încă, unii domnesc și cârmulesc, iar alții se supun și urmează. Egalitate firească și deplină se află numai între cele trei persoane ale Preasfintei Treimi.

Deși numărul îngerilor e nenumărat de mare, arhangheli sunt numai șapte. (Tobie XII 15. Apoc. I. 4).

Mihail, al cărui nume înseamnă: „Cine e ca Dumnezeu”. Acesta a pornit războiul împotriva răsvrătitului Lucifer, învingându-l. El luptă de atunci neîncetat pen-

tru preamărirea ziditorului a loste și pentru mântuirea neamului omenesc. Pentru aceasta este închipuit ca ostaș cu sabia sau sabia în mână, având sub picioare pe duhul răutății, diavolul.

Gavriil, numele lui înseamnă, puterea lui Dumnezeu. În lucrarea mântuirii neamului omenesc este arătat ca prevestitorul și slujitorul atotputerniciei lui Dumnezeu. Biserica îl numește slujitor al minunilor și tainelor lui Dumnezeu. (Danil 8,16 Luca 1,19-20).

Rafail, înseamnă ajutorul și vindecarea lui Dumnezeu (Tob. 12, 8, 9-12-14).

Uriil, lumină sau foc Dzeesc (III. Esdra 4.7-11).

Salatiil, slujitorul cel mai înalt al rugăciunii.

Egudil, numit lauda lui Dumnezeu, îndeamnă și apără pe oamenii, cari în felucite chipuri se ostenească să slujească spre mărire lui Dumnezeu.

Varahuil, îngerul binecuvântărilor Dumnezești. Prin el se trimit oamenilor felucitele binecuvântări și izbânzi în viață

Acesta este soborul arhanghelilor, după îndeletnicirile lor. Cum este el însă în puterea, strălucirea și mărirea cerească, aceasta o vom ști atunci, când ne vom învrednici — urmând căile arătate de ei — să stăm împreună cu ei, de-adreapta tronului slavei Dumnezeului nostru

Cronică

Marele-Voevod Mihail de Aiba Iuka, și moștenitor al Tronului României, a împlinit la 25 l. c., vârsta de șasesprezece ani. Din acest prilej, **Măria Sa Marele-Voevod** a fost înălțat de Majestatea Sa Regele la gradul de sublocotenent, repartizându-L de comandant al plutonului întâi din compania primă a batalionului I de Vânători. Serbarea s'a petrecut la Sinaia, în cadre festive și impresionante, fiind de față, pe lângă membrii Familiei noastre regale și pe lângă înalții dignitari de tot felul ai țării, încă oaspeți regali din alte țări, reprezentanți de ai Statelor și Armatei amice. Cu acest prilej, Majestatea Sa Regele a ținut un cuvânt de promoție, din care transpiră în egală măsură, largă iubire părintească pentru Fiul Său, ca și marile nădejdi pentru Neam și țară, în legătură cu Moștenitorul Tronului. Cuvântarea regală — așa de plină de miez, de iubire părintească și de grija patriotică — o reproducem la alt loc, în coloanele noastre. Aci înregistrăm numai faptul îndeplinit și omagiile noastre urări.

Sfințirea Bisericii din Hodoș (protopopiatul Belințului) s'a făcut Duminecă în 24 Oct., de către P. Sf. Sa Părintele *episcop Andrei*, care a plecat acolo,

însoțit de părintele Dr. Gh. Ciuhandu și diaconul D. Dărău. La actul sfințirii au participat, pe lângă P. C. protopop Iosif Goanță, un sobor de alți zece preoți. Din Timișoara au participat mai mulți timișoreni intelectuali și popor din jur. Din partea județului au fost, între alții, d. prefect Dr. D. Nistor, care a avut un merit covârșitor la bucuria zilei, prin ajutoare însemnate acordate dela județ, pentru ridicarea bisericii din temelie. Semnalăm prezența multor alți intelectuali din Timișoara și din alte părți, la această sărbătoare, bucurându-ne de prezența lor alături de arhierul nostru și al dânilor. Preotul local, C. Sa Romul Popovici, care a ostănit mult — după cum ne spunea — poate fi bucurat de încununarea ostănelilor sale, iar credincioșii să fie veseli de acest locaș de închinăciune, nou, pe care să-l umplă, de aci încolo, cu cercelarea regulată a lui, împlinind staturile minunate, ce li au fost date de P. Sf. Sa, în predica ocazională.

O faptă vrednică de toată lauda: sub acest titlu înregistrează „Telegraful român” „actul de dănie” al C. Sale părintelui *Jordan Curcăbădă* din Budila și al soției sale, maica-preoteasă Aurelia, cari au pus la dispoziția Academiei teologice din Sibiu, frumoasa sumă de lei 100000, — una sulă de mii. Darul în sine e prea frumos, dar și mai caracteristică îi este destinațiunea: ca din dobânzile capitalului să se procure cărți pentru biblioteca profesorală dela Academia teologică din Sibiu. Scriem și noi, în coloanele noastre, cu bine-meritață laudă, numele dăruitorilor numiți mai sus.

Federația Societăților culturale arădane a publicat un comunicat, ce ni l-a trimis și nouă. În comunicat se afirmă, că oficialitatea locală nu sprijinește materialicește, în mod suficient și pe cât ț-ar sta în putere, societățile culturale arădane federalizate. Nu publicăm comunicatul, cunoscut deja din altă parte, ci fimem, totuși, s'o mărturisim — ca organul de publicitate cel mai vechiu, ce suntem de peste șase decenii trăite fără vr'o subvenție, — că înțelegem deplin dorința exprimată de numita Federație și ne asociem dorinței aceleia, pentru o dreaptă repartizare a subvențiilor culturale și totodată, pentru sporirea cuvâncioasă a subvențiilor. Se apropie congresul cultural arădan — un gând frumos, dela care va trebui să se treacă la realizări în domeniul cultural: nu numai prin mijlocirea actualelor organisme culturale federalizate (mai sunt și altele, nefederalizate până acum), ci și prin alte feluri de organe și activități, cari se vor deriva din combinațiunile congresului cultural anunțat. Deci, cu atât mai vărtos, să ne gândim la organizarea și finanțarea acțiunii culturale românești la această frontieră.

Informații

Te-Deum s'a ținut, în catedrală, Vineri în 29 I. c. din prilejul aniversării nașterii Majestății Sale *Regina Mamă Maria*, A fost de față P. Sf. Sa Părintele episcop Andrei, reprezentanții autorităților, Clerul central și alții. Slujirea a săvârșit-o I. P. C. Sa arhimandritul Dr. I. I. Suci, cu un sobor mare de preoți din loc.

Botez creștin. D-na *Lya Dr. Braunstein-Molnar*, de religie mozaică, a trecut la religia ortodoxă,

primind la botez numele de *Natalia*. Botezul a fost săvârșit în sf. biserică din Balinț, la 21 Octombrie a. c. de către P. C. Sa Părintele protopop Ioan Trifu și C. Sa Părintele Gheorghe Laichici, capelan protopopesc. Nașa a fost d-na *Natalia Gheorghiu*, soția prim-medicolui județan d. Dr. Gheorghiu din Lugoj.

Redacțional. *Din pricina grevel tipografilor și că au trebuit săvârșite și alte lucrări tipografice, numărul de față îi scoatem redus. De altminteră abonații noștri nu sunt nici așa în pagubă, deoarece foata am scos-o în trecut cu oarecari plusuri.*

:-: Congresul Frăției Ortodoxe Române :-:

Comitetul Central — având binecuvântarea arhierescă — invită pe membrii Asociației și pe toți bunii ortodocși la

al IV-lea congres general

care va avea loc la Oradea în zilele de 6, 7 și 8 Noembrie 1937 în sala Teatrului Orășenesc, cu următorul

PROGRAM:

Ziua de 6 Noembrie.

Ora 3 p. m. Ședința Consiliului general al Asociației în reședința episcopescă.

Ora 7 p. m. a) Slujba privegherii, b) mărturisirea membrilor în Catedrala episcopescă.

Ziua de 7 Noembrie.

Ora 9 dim. a) Liturghie arhierescă în Catedrală și invocarea Duhului Sfânt.

b) Cuminecarea membrilor.

Ora 11 a. m. Deschiderea Congresului general.

a) Cuvântarea Președintelui.

b) Cuvântul I. P. S. Ierarhi.

c) Salutul autorităților, al asociațiilor culturale și societăților religioase ortodoxe.

Ora 1 p. m. Masă frățească.

Ora 4 p. m. Ședința II-a a Congresului general.

a) Raportul secretarului general.

b) Propuneri eventuale.

Ora 6 p. m. Concert religios în Catedrală.

Ziua de 8 Noembrie.

Ora 9 dim. Liturghie arhierescă.

Ora 11 a. m. Ședința a III-a a Congresului în sala festivă a Primăriei.

a) Conferința d-lui prof. I. Lupas: O viață pilduitoare de mirean ortodox: Em. Gojdu.

b) Votarea Motunilor.

c) Inchiderea Congresului.

În vederea actului solemn al împărtășirii cu sf. taină a cuminecării, membrii asociației sunt rugați să veni de acasă pregătiți sufletește.

Direcțiunea generală a C. F. R. ne-a acordat anul acesta o reducere de 50% pe toate liniile. Participanții scot la stația de plecare un bilet întreg, pe care îl vizează în gara din Oradea, putând călători gratuit la înapoiere.

Pentru găzduire și masa frățească, participanții se vor adresa d-lui I. Pîcu Băncilă, președintele FOR-ului și prefect al județului Bihor în Oradea.

Cluj, la 24 Octombrie 1937.

Președinte general, *Sextil Pușcariu*.

Secretar general, I. Mateiu.